Փրկչի, ուր ժողովեալ էին միաբանք եւ ժողովուրդք 'ի ժամ ճաշու, և մտեալ յեկեղեցին խանգարեցին զժամերգութիւնն, և կալեալ զոմանս գանիւք և խոշտանգանօք ձգեցին արտաքս, և զոմանս հարկանելով մուծին 'ի Սիոն ուր եդին 'ի բանտի, և այլք փախուցեալ եկին 'ի Ս. Յակոբ: Լուեալ Եպիսկոպոսաց զեղեալսն՝ առաքեցին զայլազգի դռնապանս և զՂավաղ Վէզիրին՝ որ եկեալ էր յայնժամ ընդ տեսչին Յոպպէի իբրեւ Մուպաշիր, ազատել զբանտարկեալսն 'ի Սիոն: Սակայն կարի դառնացեալ սիրտ բոլոր միաբանից, ծերունի Եպիսկոպոսաց և Վարդապետաց ընդ այսպիսի անարգանս նոցին, կոչեցին զԵէնիչէրի Աղասին և յանձն արարին նմա զվանս Ս. Յակոբայ՝ և ինքեանք ամենեքեան ելին 'ի ճանապարհ յետիոտս իջանել 'ի Յոպպէ, և հասին մինչ 'ի գիւղն կամուրջի 'ի Գալոնեալու. եղեւ 'ի քաղաքին թէ թողին միաբանք Հայոց զվանս իւրեանց և գնացին 'ի բաց: Յայնժամ Միւֆթին, Դպրապետն դատարանի՝ Եէնիչէրի Աղասին և այլք ոմանք 'ի մեծամեծաց քաղաքին յարուցեալ պնդեցան զհետ նոցա, և հասեալ 'ի ճանապարհի բազում թախանձանօք և աղաչանօք հազիւ կարացին դարձուցանել զնոսա յետս՝ և գրեցին զեղեալն առ Ահմէտ Փաշա: Այսպիսի էր նեղութիւն ժամանակին, թող զպակասութիւն հացի, զի ոչ կարէին պատրաստել պարէն միաբանից, և էին 'ի կասկածի ցրուիլ և գնալ նոցա յԵրուսաղէմէ (1801· յ8 Փետրվարի): Եւ 'ի սոյն ժամանակի հասանէ գումար տոկոսաւոր պարտուց 74,730 դահեկան, սկսեալ յաւուրց անտի Յովակիմայ եւ Պետրոսի:

Իսկ Մէհէմմէտ Փաշա՝ որ նստէր 'ի Ռեմլէ՝ կոչեաց առ ինքն զԹարգմանս յԵրուսաղէմէ և բռնադատեալ ըզնոսա էառ յերկուց վանաց 100,000 դահեկան· զայս նամակ ողբովք և արտասուօք գրեն 'ի Կոստանդինուպօլիս, զի բազում աղաչանօք ժողովեալ էին զպարտս կանանց և վճարեալ, երկուցեալ յապագայ չարեաց և նեղութեանց· և ոմանք 'ի միաբանից սկսան մեկնիլ յԵրուսաղէմէ, եւ այլոցն սպասէին առնուլ զպատասխանիս նամակացն, եւ ըստ այնմ գործել:

Փակեցան դրունք քաղաքին Երուսաղէմի, և պատուէր